

Blauwe marlijn vanuit Puerto Rico

Altijd lees ik met veel aandacht het clubblad om te weten wat er zoal is gebeurd en wat er gevangen wordt in de regio. Zelf ben ik in het bezit van een kleine Beekman met redelijk motor (85 pk). We gaan nog al eens vissen op de Noord-zee, als het weer het toelaat, meestal op schar en tong. Om alleen met ons bootje naar de verre wrakken te varen vind ik het te gewaagd. Daarom doe ik dat dan ook nooit alleen. Er zijn genoeg off-shore boten die ons graag tegen een redelijke vergoeding mee willen nemen.

In Deltavissers las ik de advertentie van de Blue Marlin 3 varende vanuit Puerto Rico, Gran Canaria met Hans Kruit, Delta 547, als eigenaar. Nu ben ik in het verleden wel meer op Grand Canaria geweest, van vissen op de grote blauwe marlijn is het echter nooit gekomen. Toen we dan ik oktober vorig jaar tien dagen daar waren, was het onvermijdelijk dat ik zo snel mogelijk contact zocht met bovengenoemde.

In de haven aangekomen zag ik de boot toevallig net terug komen van zee. Ik wilde gelijk weten wat er zoal gevangen was, omdat ik in de advertentie nog al wat hele grote vissen had gezien. Visserslatijn? ... Tot mijn grote verbazing constateerde ik dat er geen enkele vis van boord was en dus vroeg ik Hans of er inderdaad niets gevangen was. Hij keek mij aan en vertelde me dat hij niet tot de groep mensen wilde behoren die graag de show stelen aan de wal met vis die buiten het vangen ervan totaal geen verdere waarde meer heeft. Ik begreep niet meteen wat hij bedoelde en vroeg hem hoe dat zat. "Kijk hiernaast op die boot," zei Hans tegen mij, "Zie je die prachtige roggen liggen? Dat is nou toch zonde, al deze vis wordt morgenvroeg weer overboord gekegeld zodra ze de haven uit zijn. Voor de krabben. Da's toch eeuwig zonde! Ik heb ze vandaag ook gevangen maar zet deze vis direct terug nadat er eventueel foto's van gemaakt zijn. Je ziet die foto's hier dan ook hangen. Dit is de enige manier om dezelfde vis nog eens te kunnen vangen. Voor consumptie zijn ze niet te gebruiken en ze liggen namelijk ook niet vijf dik op de bodem.

Vanaf dat moment had hij mijn sympathie gewonnen en enkele dagen later voeren we samen met mijn vrouw, twee kinderen van acht en dertien en vier anderen uit. Ver weg gingen we

niet omdat het niet de tijd van het jaar was om op de blauwe marlijn te vissen. "Dat moet je doen in de zomermaanden", zei Hans. In de wintermaanden vissen we voor anker op roggen en andere soorten vis.

Die hebben we dan ook gevangen en zoals je op deze foto kan zien behoort deze vlinderrog van veertig pond toch niet tot de kleinste in zijn soort dacht ik. Volgens Hans is deze soort zeldzaam en hij staat nu dan ook op zijn website in het fotoboek. Er werden die dag nog enkele mooie pijlstaartroggen gevangen van tussen de honderd en honderdvijftig pond. Mijn echtgenote ving nog een prachtig schildpad van ongeveer 120 pond naar boven. Wat een prachtig beest zeg. Machtig vonden mijn kinderen het toen ze dit schitterende exemplaar voorzichtig aan mochten raken, daarna snel wat foto's nemen en vlug weer in het water.

BUITENLAND

Na twee keer te zijn mee geweest en daarbij mooie roggen en tonijnen te hebben gevangen, was ik ervan overtuigd om terug te komen voor "de grote klap". Zo gezegd, zo geboekt. Via de e-mail van te voren geregeld en op vertoon van mijn lidkaart van de Zuid-West Nederland kreeg ik 20 % korting. Op woensdag 19 juli waren we terug op het eiland en op vrijdag voeren we voor de eerste keer uit om trollend op de blauwe marlijn te vissen. Mijn vrouw en kinderen waren ook die keer aan boord en die werden door Hans en Benny (zijn Spaanse schoonzoon) goed in de watten gelegd. Wat een humor hebben die mannen zeg !

Helaas hebben we de eerste dag, op diverse kleinere vissoorten na geen grote "blauwe" gevangen. De stemming aan boord leed er, mede door het mooie weer en de vriendelijkheid van de bemanning, helemaal niet onder. Vooral niet nadat mijn kinderen plaats hebben genomen bovenop de fly-bridge, achter het stuur, om de boot terug te brengen naar de haven.

De tweede keer dat ik mee ging was op maandag 23 juli. Op die dag wat skipjack-tonijn en

enkele bonito's gevangen, "de grote klap" bleef wederom uit. Vrijdag was het raak. Nadat ik 's morgens voor het vertrek met Hans, Benny en zijn vrouw een lekker Spaans kopje koffie had gedronken in een klein restaurantje aan de haven, voeren we weg. Wederom een prachtige dag om te vissen. Alle hengels weer uitgezet en afwachten maar. Na wat kleine tonijn te hebben gevangen en daarna wat wartaal over en weer te hebben gesproken zag ik Benny boven ineens reageren. Wat hij zag wist ik niet. Benny vertelde dat hij wat beweging constateerde enkele mijlen weg. Hij veranderde daardoor meteen van koers en zette snelheid bij.

Een minuut of 8 later brak de hel los. Een van de grote hengels begon te fluiten. Goed gezien Benny! Direct werd er vol gas gegeven. Tjonge, tjonge wat een belevenis zeg, alles in rep en roer, vol gas en die reel maar lopen. "Even de haak zetten", riep Hans. Alle andere hengels zo snel mogelijk uit het water gehaald en afwachten maar. Toen zagen we hem springen achter de boot. Ongeveer 250 meter achter ons. Wat een vis zeg, dat wordt werken voor degene die plaats moet nemen in de stoel. Voordat de hen

BUITENLAND

gels worden uitgezet krijgt iedereen namelijk een of meerdere hengels toegewezen en dan maar hopen dat het bingo is op die hengel.

Helaas was het niet de mijne, maar die van Neil McCafferty, een visser uit Schotland. Hij nam plaats in de stoel en zo'n honderd minuten later, en wellicht enkele kilo's lichter, was de vis boven. Onthaken, wegen/meten, nog even merken, snel enkele foto's en direct terug in het water. Ik heb dan ook veel bewondering voor Hans en zijn team omdat zo'n vis teruggezet wordt. Deze woog ongeveer 440 pond en die brengt toch gauw zo'n 800 à 900 gulden op op de markt. Hans vertelde dan ook met trots dat hij er zelf ook een goed gevoel aan overhield.

Deze prachtige vis is ook al zeldzaam aan het worden. Als niemand iets doet is het over een paar jaar gedaan met de marlijn vertelde Hans. Het merken van deze vis wordt gedaan om te kijken wat voor afstanden en routes ze volgen. Dit kan men bijhouden als men, wanneer hij wordt gevangen, dezelfde procedure hanteert en de gegevens worden opgestuurd. Men noemt dit "tag and release" of merken en loslaten. Nadat we terug aan wal kwamen met de vlag in de top, ten teken dat er blauwe marlijn gevangen is, nog even een bakje koffie samen met Hans en zijn vrouw, en daarna snel naar mijn vrouw en kinderen om hen te vertellen wat ik helaas niet gevangen had, maar wel ervaren.

De laatste trip was op dinsdag en wederom brak de hel los. Nu was het zelfs een "double strike", wat inhoudt dat beide vissen (ze jagen namelijk altijd met tweeën) tegelijk een van de lures pakt. Benny vloog bijna van zijn stoel nadat hij de gashendel vol naar voren drukte. Snel iets vastpakken voordat we overboord vlogen.

De hartkloppingen zaten in mijn keel toen ik constateerde dat een van de twee hengels waarvan de reel zowat begon te roken, aan mij was toegewezen. Ik had die dag twee grote hengels gekregen van Hans omdat hij het toch wel leuk zou vinden dat ik dé klap zou krijgen. Niet verder vertellen hoor !

De bezitter van de eerste hengel, Martin Cohen, had al plaats genomen in de stoel en dat betekende dat ik hem dus staand binnen moest draaien. Kun je het je voorstellen om zo een of meer uren te staan takelen met een prachtige blauwe marlijn aan de andere kant van de lijn ? Tot mijn grote spijt gebeurde het onvermijdelijke, de lijnen kruisten elkaar en toen de marlijn die aan mijn hengel bengelde wilde gaan springen, sneden de lijnen elkaar met grote snelheid waardoor helaas mijn lijn brak. Weg droom was het eerste wat ik kon bedenken. De andere marlijn zat nog wel aan de lijn. Dat was natuurlijk toch een prachtig spektakel ondanks dat ik niet in de stoel zat. De marlijn werd na 90 minuten bin-

BUITENLAND

nen gehaald en woog na meting ongeveer 520 pond. Hans vertelde mij naderhand dat aan mijn hengel het vrouwtje heeft gezeten en dat deze nog veel zwaarder zijn dan de mannetjes. Ik heb er die nacht niet echt goed van geslapen, maar daarentegen is het voor mij een prachtig mooi excuus om nogmaals terug te gaan. Het is dan ook een belevenis die ik iedere visser kan aanbevelen. Dit geeft toch weer een andere dimensie aan het vissen zoals wij dat kennen, ondanks het feit dat er hier in Nederland ook fantastisch mooie vis te vangen is. Graag wil ik Hans, Benny en de rest van de familie bedanken voor de gezellige tijd en de prachtige ervaring die ze mij en mijn gezin gegeven hebben tijdens de trips die we gemaakt hebben. Ik weet dat ondanks zij ver van hier zijn, toch nog iedere maand ons mooie clubblad lezen, dus bij deze : "Thanks folks and see you!"

Frie Schoonen
Delta 1469